

► Betoonelamu Nõmmel on jõuline ja futuristlik. Arhitekt Gert Sarv, FRONT Arhitektid.

Fotod: Arne Maasik, Kaido Haagen, Ott Kadarik

Eesti eramu, ikka ja alati moodne

Sajandi seitse esimest aastat on Eesti (linna)maastikke rikastanud tohutu hulga erilmeliste hoonetega. Kas uute eramute vahele saab tõmmata ka mingeid sarnaseid, ainult Eestile omaseid tunnuseid?

Äp

Tea Taruste
tea.taruste@aripaev.ee

Äsja möödunud kinnisvara- ja ehituspalavik võimaldas paljudel korteriomanikel hakata majavaldaajateks ning tõi kaasa uute asumite tekke. Buumiaegne tempokas eramuehitus oli küll kvantitatiivselt viljakas, ent ei jätnud kuigivõrd mahti pärida kva-

liteedi ja esteetiliste väärtuste järele. Nüüd neid arenduspiirkondadesse, aga ka mujale ehitatud eramaju vaadates tekib küsimus: kas need siis ongi Eesti majad? Kas Eesti eramust rääkides saab üldse välja tuua mõne eriomase stiili, nüansi või rahvuslikkusele viitava detailide kogumi? Äripäev esitas need küsimused arhitektuurialoolasele Triin Ojarile.

Ajaloolises kontekstis saab Eestile ainuomaseks pidada vaid rehielamut. Kohalikust traditsioonist lähtuv hoonetüüp on ka nn Tallinna maja, mis tekkis 1920.–30. aastatel, mil maarahvas massiliselt linna kolis, selgitab Triin Ojari.

“Kui me linna tulime, polnud ju midagi kaasa võtta. Rehetare linna uute elustandarditega ei sobinud ja

moodsad majad võeti avasüli vastu.”

Suurem jagu arhitekte rakendas oma loomingus vähemalt osaliselt funktsionalismi. Eelkõige väljendus see villaarhitektuuris, kus levis valge lameda katusega mõne ümara hooneosaga kastmaja.

Maja on seotud kohaliku kliima ja püstituspaigaga. On mõistetav, et eestlased soovi-